

Posudek dizertační práce Davida Böhma „Skica jako prvotní vizualizace myšlenky“

David Böhm se svou vlastní kreslířskou aktivitou (často vnímanou v rámci autorské dvojice s Jiřím Frantou) bezpochyby zasloužil o to, že se kresba v našem prostředí dá zase jednou vnímat jako něco sympatického, čerstvého, nosného.

David je praktikem kresby, a tak se mu jádrem zkoumání celkem přirozeně stal okruh otázek týkajících se praktického vzniku kresby. Ne až tak ve smyslu technickém, spíš metodologickém.

Kreslířskou kosmologii, kdy kreslíři pod rukama mysticky vzniká „z ničeho něco“, se mu daří udržet v nespekulativní, věcné a praktické rovině, takže nehrozí, že by s vaničkou vylil i všechno tajemství.

Zaostřování výzkumné otázky po „pravé skice“ mělo svůj vývoj. Myslím, že si David postupně uvědomil, že pojem vizualizace mu v dalším bádání příliš neposlouží – že naopak spíš zastírá zázračnost za bílého dne, kterou nám elementární „kreslení z hlavy“ zprostředkovává.

Stejně tak vítám, že pojem kreativita se v textu dizertace vyskytuje spíš jako „conspicuous by absence“, viditelně absentující, protože ani tento obecný populární termín by toho myslím na daném poli mnoho neosvětlil.

David se místo toho vytrvale drží významu reálné akce/praktické zkušenosti kreslení, tedy kreslířského činu ve službě obsahu.

V textu kaleidoskopicky nabízí různé perspektivy a parciální komentáře, které nás všechny navádějí, abychom uznali báječnost faktu, že se něco dá nakreslit.

Pole možností, jakým se kresba může ze svých zdrojů a prostředků ustanovovat, zkusil systemizovat všemi permutacemi trojice Vidím—Kreslím—Přemýšlím (OKO—RUKA—MYSL). A ačkoli to schéma na první dojem může vyznívat spekulativně, jsem přesvědčený, že se v téhle nabídnuté matici dá myslet, a i se s ní dá dál pracovat.

Z mého pohledu nakonec překonal též naši protivnou výtku „ilustrátorství“ (tím v ateliéru myslíme ne pouze ilustrování knih, ale obecně ilustrování myšlenek), a posunul se o krok dál ke vnímání kresby jako singularity svého druhu.

Publikace otevírá další inspirativní otázky z říše kresby – ale myslím, že ještě víc vybuzuje u čtenáře chuť si taky honem něco nakreslit. A něco si tou kresbou vyzkoumat.

To během uplynulých let nebyla jen teorie: David byl po dobu doktorského studia výraznou figurou pro spolužáky v magisterském stupni a zanechal výraznou stopu v definici prostředí ateliéru Grafiky 2 na AVU.

Dizertační práci jsem neviděl v definitivní verzi pro tisk; jinak bych měl četné připomínky ke grafické úpravě.

Předloženou dizertační práci Davida Böhma „Skica jako prvotní vizualizace myšlenky“ považuji za výbornou a jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Prof. Vladimír Kokolia, školitel

2. 12. 2021

